

ИЗРИЦАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ КАЗНЕ И МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ

У поступку за преиначење одлуке о казни (члан 552.-561. ЗКП) приликом изрицања јединствене казне за кривична дела у стицају суд ће, поред јединствене казне затвора изрећи, применом одредбе члана 80. став 7. КЗ, и меру безбедности ако је мера утврђена за једно од кривичних дела у стицају.

Из образложења:

Првостепеном пресудом преиначене су у погледу одлуке о казни правноснажна пресуда Основног суда у Београду К.бр.20810/10 – Кв.бр.4193/13 од 11.10.2013. године, пресуда Основног суда у Чачку К.бр.815/13 од 25.04.2014. године и пресуда Основног суда у Чачку К.бр.8517/10, којом је поред казне затвора у трајању од 2 године и 6 месеци окривљеном изречена и мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршити у Заводу за извршење казне или одговарајућој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем али не дуже од 3 године а време проведено на лечењу биће урачунато у казну затвора. Међутим, применом одредбе члана 552 став 1. тачка 1. ЗКП, окривљени је од стране првостепеног суда у овом поступку осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 година и 4 месеца, у коју је урачунато време које је провео у притвору али није одлучено о изреченој мери безбедности.

Наиме, применом одредбе члана 80. став 7. КЗ, којом је прописано да ће се за кривична дела у стицају мера безбедности изрећи ако је утврђена за једно од кривичних дела у стицају, у конкретном случају било је нужно уз изречену јединствену казну затвора осуђеном изрећи меру безбедности обавезног лечења наркомана, која је претходно изречена осуђеном по пресуди Основног суда у Чачку К.бр.8517/10 од 07.06.2013. године, правноснажна дана 14.01.2014. године.

Како применом мера безбедности, треба да буде остварена најпре општа сврха кривичних санкција – сузбијање вршења делатности којима се повређују или угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством, односно да се омогући "отклањање стања или услова који могу бити од утицаја да учинилац врши кривична дела", а под тим "стањем" се подразумева психичка ситуација учиниоца кривичног дела које може бити у узрочном односу са вршењем кривичног дела, односно испуњена посебна сврха – отклањање одређених ситуација или стања која стимулативно делују на поновно вршење кривичних дела, по оцени Апелационог суда у Београду, уз правилну примену закона, у конкретном случају, с обзиром да је овде осуђеном уз казну затвора изречена и мера безбедности обавезног лечења наркомана, првостепена пресуда је морала бити преиначена тако што је овај суд, осуђеном поред јединствене казне затвора у трајању од 6 година и 4 месеца, изрекао и меру безбедности обавезног лечења наркомана, која ће се извршити у Заводу за извршење казне или одговарајућој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 године, док ће се време проведено на лечењу окривљеном урачунати у казну затвора.

*(Пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 55/15 од 17. марта 2015. године - пресуда Првог основног суда у Београду К.бр.20810/10 – Кв.бр.29/15 од 20. јануара 2015. године)
аутор сентенце: Нада Хаџи – Перић,
судија Апелационог суда у Београду*